

TRƯỜNG ĐẠI HỌC KINH TẾ - TÀI CHÍNH TP.HCM (UEF)

BÁO CÁO CHIẾN LƯỢC THIẾT KẾ TRẢI NGHIỆM VÀ VĂN HÓA GIA ĐÌNH

DỰ ÁN: IKI FAMILY VIRTUAL

Ý TƯỞNG CỐT LÕI: GROWING TOGETHER KHU VƯỜN NUÔI DƯỠNG NẾP SỐNG GIA ĐÌNH

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Kiến trúc hiện đại thường mang đến cho con người sự tiện nghi tối đa, nhưng nghịch lý thay, nó cũng đồng thời tạo ra những vách ngăn vô hình chia cắt các thế hệ. Tại IKI Village, một dự án biệt thự cao cấp lấy cảm hứng từ triết lý Zen và phong cách Japandi, thiên nhiên được đưa vào tận lõi của không gian sống thông qua khu vườn trung tâm rộng 20–40m². Tuy nhiên, sự tồn tại của một không gian vật lý hoàn hảo không đồng nghĩa với sự tồn tại của một hệ sinh thái tình cảm gia đình bền vững.

Hãy nhìn vào thực trạng đang diễn ra bên dưới mái nhà của gia đình ông Minh. Ông Minh (68 tuổi) và bà Lan (65 tuổi) bắt đầu ngày mới từ rất sớm, tìm kiếm sự bình yên nơi góc vườn hoặc gian bếp, nhưng lại luôn mang trong lòng cảm giác lạc lõng khi con cháu lướt qua họ như những chiếc bóng. Anh Nam (42 tuổi) và chị Hương (39 tuổi), những người thuộc thế hệ lao động trụ cột, bị cuốn và guồng quay của công việc, deadline và trách nhiệm quản lý gia đình, biến ngôi nhà thành một trạm dừng chân thuần túy để ngủ và kiểm tra email. Trong khi đó, thế hệ trẻ em như anh trai An (16 tuổi) và em gái Mai (10 tuổi) lại thu mình vào thế giới số hóa; An từ chối giao tiếp bằng cách khóa trái cửa phòng cùng các thiết bị điện tử, còn Mai khao khát sự chú ý nhưng chỉ nhận lại được những lời khước từ vội vã từ người lớn.

Biểu hiện của sự đứt gãy này rất rõ ràng: lịch sinh hoạt lệch pha khiến các thành viên hiếm khi hiện diện cùng nhau trong một không gian trọn vẹn. Giao tiếp bị thu hẹp thành những cuộc hội thoại mang tính chức năng, xoay quanh việc học hành, tài chính hoặc sinh hoạt cơ bản, thiếu vắng hoàn toàn sự chia sẻ về mặt cảm xúc. Nguyên nhân sâu xa xuất phát từ việc mỗi cá nhân bị chi phối bởi các thiết bị điện tử thông minh và áp lực xã hội hiện đại, dẫn đến việc họ ưu tiên không gian cá nhân hơn là không gian sinh hoạt chung. Hậu quả của tiến trình này là một sự cô

lập ngay giữa lòng gia đình; ông bà cảm thấy giá trị của mình bị lãng quên, cha mẹ kiệt quệ vì không có nơi tái tạo năng lượng tinh thần, và con cái lớn lên trong sự thiếu hụt định hướng về bản sắc gia đình.

Từ những hiện trạng như trên, một bài toán cấp thiết được đặt ra đối với những nhà hoạch định không gian sống: Làm thế nào để khu vườn trung tâm của IKI Village thực sự trở thành nơi kết nối các thế hệ?

2. TARGET AUDIENCE

Khách hàng mục tiêu của IKI Village thuộc phân khúc giới thượng lưu và trung lưu bậc cao, độ tuổi từ 35 đến 55, đóng vai trò là những người ra quyết định mua nhà. Thu nhập của họ rơi vào nhóm cao, thường là các doanh nhân, quản lý cấp cao hoặc chuyên gia hàng đầu. Họ cư trú tại các khu vực đô thị sầm uất nhưng đang tìm kiếm một không gian sống sinh thái, cách biệt với sự ồn ào của phố thị.

Về hành vi và thói quen, nhóm đối tượng này thường xuyên làm việc với cường độ cao, lịch trình dày đặc và gắn liền với các thiết bị công nghệ. Lifestyle của họ hướng tới sự tinh tế, đề cao các giá trị về sức khỏe thể chất, sự an định trong tinh thần (mindfulness) và tính thẩm mỹ tối giản. Giá trị sống cốt lõi mà họ theo đuổi không còn dừng lại ở việc phô trương vật chất, mà chuyển dịch sang việc kiến tạo di sản tinh thần và bảo vệ sự gắn kết gia đình.

Tuy nhiên, nhu cầu và mong muốn sâu thẳm của họ lại mâu thuẫn trực tiếp với những khó khăn đang phải đối mặt. Họ khao khát một mái ấm nơi các thế hệ có thể chung sống hòa hợp, nơi con cái được phát triển trong môi trường tự nhiên và ông bà được an hưởng tuổi già. Khó khăn lớn nhất của họ là "sự nghèo nàn về thời gian" và sự thiếu hụt các kỹ năng hoặc công cụ để duy trì một văn hóa gia đình truyền thống trong bối cảnh nhịp sống hiện đại quá nhanh. Lý do họ chọn IKI Village chính là vì niềm tin rằng kiến trúc mang phong cách Zen và Japandi, cùng khu vườn trung tâm, sẽ tự động chữa lành và gắn kết các thành viên. Thế nhưng, không gian tĩnh lặng nếu thiếu đi những hoạt động có chủ đích sẽ chỉ làm tăng thêm cảm giác trống trải.

3. PERSONA

- **Ông Minh (68 tuổi) - Vai trò: Ông nội**

Ông Minh là một cán bộ hưu trí với tính cách trầm ổn, hoài niệm và yêu thiên nhiên. Lịch sinh hoạt của ông bắt đầu từ 5h30 sáng với việc chăm sóc cây cối và uống trà, trong khi thời gian còn lại trong ngày chủ yếu là nghỉ ngơi và quan sát gia đình. Mục tiêu lớn nhất của ông là truyền đạt lại những giá trị truyền thống, kinh nghiệm sống cho con cháu và nhìn thấy gia đình đoàn tụ. Tuy nhiên, mong muốn được lắng nghe và gần gũi con cháu của ông thường xuyên bị khước từ bởi nhịp sống hối hả của những người xung quanh. Nỗi đau (Pain point) lớn nhất của ông là cảm giác vô hình trong chính ngôi nhà của mình, ông lo sợ những ký ức và giá trị của bản thân không còn được thế hệ sau trân trọng, thể

hiện qua sự trăn trở về việc con cháu dường như không còn nhìn thấy sự hiện diện của ông bà.

- **Bà Lan (65 tuổi) - Vai trò: Bà nội**

Bà Lan là một giáo viên về hưu, mang đậm nét tính cách của người phụ nữ gia đình truyền thống: tận tụy, thích chăm sóc người khác và vô cùng nhạy cảm. Bà dành phần lớn thời gian buổi sáng để nấu nướng, chăm chút từng bữa ăn với hy vọng tạo ra những khoảnh khắc quây quần. Mục tiêu của bà là duy trì ngọn lửa ấm trong bếp, kết nối mọi người qua những bữa cơm nhà. Mong muốn sâu sắc của bà là thấy con cháu vui vẻ thưởng thức những món ăn mình nấu và ghi nhận công sức của bà. Pain point của bà là sự hụt hẫng tột độ khi những nỗ lực vun đắp bữa cơm gia đình bị bỏ lơ; con trai về muộn, cháu trai ăn trong phòng riêng, cháu gái chuộng thức ăn nhanh, khiến bà luôn khắc khoải với suy nghĩ về sự rạn nứt của cấu trúc gia đình.

- **Anh Nam (42 tuổi) - Vai trò: Người cha**

Anh Nam là Giám đốc kinh doanh, người đóng vai trò trụ cột tài chính. Tính cách của anh thực tế, lý trí, trách nhiệm nhưng lại dễ cáu gắt do stress. Lịch sinh hoạt của anh bị lấp đầy bởi những cuộc họp, di chuyển và xử lý email cả khi đã về nhà. Mục tiêu của anh là đảm bảo tương lai tài chính vững chắc cho các con và duy trì chất lượng sống cao cho gia đình. Anh mong muốn tìm được một khoảng lặng để giảm bớt áp lực công việc và học cách làm bạn với con cái thay vì chỉ là người cung cấp tiền bạc. Pain point của anh là sự kiệt quệ về mặt năng lượng, anh không biết cách bắt đầu những cuộc trò chuyện sâu sắc với con cái và luôn mang mặc cảm tội lỗi vì sự bận rộn đã cướp đi thời gian dành cho gia đình.

- **Chị Hương (39 tuổi) - Vai trò: Người mẹ**

Chị Hương là Quản lý cấp trung, đồng thời là "người điều phối" mọi hoạt động trong gia đình. Chị chu toàn, cầu toàn nhưng đang trong trạng thái quá tải. Lịch sinh hoạt của chị là một chuỗi liên hoàn các công việc: đánh thức cả nhà, chuẩn bị đi làm, giám sát việc học của con, và xử lý các mâu thuẫn thế hệ. Mục tiêu của chị là kiến tạo một hệ sinh thái gia đình hoàn hảo, nơi mọi người thấu hiểu và yêu thương nhau. Mong muốn của chị là các thành viên tự giác kết nối mà không cần chị phải liên tục nhắc nhở hay gượng ép, đồng thời chị cần thời gian để tái tạo năng lượng cho bản thân. Pain point lớn nhất của chị là cảm giác cô độc trong nỗ lực gắn kết gia đình, sự hy sinh thầm lặng không được ai công nhận và tình trạng sức khỏe tinh thần đang dần cạn kiệt do phải sắm vai một người luôn ổn.

- **An (16 tuổi) - Vai trò: Anh trai**

An đang trong giai đoạn nổi loạn ngầm của tuổi dậy thì. Tính cách của cậu khép kín, độc lập, nhạy cảm và rất bảo vệ không gian riêng tư. Lịch sinh hoạt xoay quanh trường học và chiếc máy tính trong phòng ngủ; cậu coi mạng xã hội và game là phương thức giải trí và kết nối chính. Mục tiêu của An là khẳng định bản ngã, được người lớn công nhận là một cá thể độc lập có tiếng nói riêng. Cậu mong muốn cha mẹ ngừng áp đặt suy nghĩ và ngừng coi cậu là một đứa trẻ không hiểu chuyện. Pain point của An là cảm giác không thuộc về không gian chung của gia đình, cậu thấy khoảng cách thế hệ quá lớn và tin rằng không ai trong nhà thực sự thấu hiểu những áp lực học hành cũng như tâm sinh lý của mình.

- **Mai (10 tuổi) - Vai trò: Em gái**

Mai là cô bé hướng ngoại, năng động, khao khát tình yêu thương nhưng thường xuyên rơi vào trạng thái lủi thủi một mình. Lịch sinh hoạt của Mai sau giờ học là những khoảng thời gian trống trải tự chơi với đồ chơi. Mục tiêu của em rất đơn giản: thu hút sự chú ý của người lớn. Mai mong muốn có người cùng chơi đùa, lắng nghe những câu chuyện trẻ con và kể chuyện cổ tích trước giờ đi ngủ. Pain point của Mai là tổn thương tâm lý do cảm giác bị bỏ rơi; dù sống giữa một đại gia đình yêu thương em, nhưng sự bận rộn của mọi người khiến em không nhận được sự tương tác chất lượng, dẫn đến cảm giác cô đơn ngay từ thời ấu thơ.

4. PAIN POINT TỔNG THỂ VÀ PHÂN TÍCH NGUYÊN NHÂN SÂU XA

Khi bóc tách lớp vỏ bọc tiện nghi của IKI Village, chúng ta đối diện với một bức tranh đa chiều về sự cô đơn. Nỗi đau cá nhân của từng thành viên dù khác biệt về hình thức nhưng lại có chung một gốc rễ. Ông bà đau đáu vì sự vô dụng của tuổi già; cha mẹ mắc kẹt trong vòng luẩn quẩn của trách nhiệm kinh tế và sự cạn kiệt năng lượng; con cái chới với trong sự thiếu vắng tình thương và sự thấu cảm.

Phân tích sâu hơn, Pain Point chung của cả gia đình không chỉ đơn thuần là "không có thời gian", mà là sự thiếu vắng hoàn toàn một "cơ chế sinh hoạt chung". Nguyên nhân cốt lõi dẫn đến tình trạng này bao gồm:

- **Thứ nhất**, sự tư hữu hóa không gian và thời gian. Kiến trúc hiện đại cung cấp cho mỗi người một phòng riêng với đầy đủ tiện nghi giải trí, khiến họ không có nhu cầu bước ra không gian chung để tìm kiếm sự thỏa mãn.
- **Thứ hai**, sự xâm lấn của thiết bị thông minh. Điện thoại và internet cung cấp những phần thưởng dopamine tức thời, khiến giao tiếp giữa người với người (vốn đòi hỏi sự kiên nhẫn và nỗ lực thấu hiểu) trở nên kém hấp dẫn hơn.
- **Thứ ba**, sự đứt gãy về văn hóa. Mọi người duy trì việc "sống chung" một cách bản năng thay vì "kiến tạo nếp sống" một cách có chủ đích. Không có bất kỳ một truyền thống hay nghi thức nào đủ sức nặng để kéo họ ra khỏi quỹ đạo cá nhân, dẫn đến hệ quả là mọi thành viên đều mang trong mình những định kiến sai lầm về nhau (ông bà nghĩ con cháu vô tâm, cha mẹ nghĩ con cái hư hỏng, con cái nghĩ cha mẹ độc đoán).

5. JOURNEY MAP - BẢN ĐỒ HÀNH TRÌNH MỘT NGÀY

Bản đồ hành trình này mô phỏng một ngày điển hình của gia đình Minh, chỉ ra những điểm nghẽn trong việc kết nối.

Thời gian	Hành động	Suy nghĩ	Cảm xúc	Pain point
Buổi sáng (5:30 - 7:30) Khởi đầu lịch pha	Ông bà dậy sớm ra vườn, bà nấu ăn. Cha mẹ hồi hả thức dậy, chuẩn bị đồ đạc. Các con ngái ngủ, uể oải. Bữa sáng diễn ra rải rác hoặc bị bỏ qua.	Ông bà mong mỗi một bữa sáng đông đủ. Cha mẹ lo lắng về tình trạng giao thông và công việc. Con cái áp lực với bài vở.	Ông bà hụt hẫng. Cha mẹ căng thẳng, bồn chồn. Con cái mệt mỏi, bực dọc.	Không gian vườn trung tâm buổi sáng chỉ dành cho người già. Thiếu một sự khởi đầu gắn kết, mọi người bắt đầu ngày mới bằng năng lượng tiêu cực của sự vội vã.
Buổi trưa (12:00 - 13:00) Phân tán hoàn toàn	Trẻ con ăn bán trú ở trường. Cha mẹ ăn vội tại văn phòng hoặc bàn làm việc. Ông bà ăn trưa lặng lẽ tại nhà và nghỉ ngơi.	Mọi người tập trung vào nhịp điệu cá nhân.	Cảm giác bình thường, chấp nhận sự chia tách như một lẽ hiển nhiên.	Sự đứt gãy hoàn toàn về mặt địa lý và tâm lý.
Thời gian	Hành động	Suy nghĩ	Cảm xúc	Pain point
Buổi tối (19:30 - 21:00) Bữa ăn rời rạc	Bữa cơm hiếm khi đủ mặt. Cha trả lời email trong lúc ăn, An mang bát vào phòng vừa ăn vừa chơi game. Mai xem TV. Hương dọn dẹp. Ông bà lùi thui uống trà ngoài vườn.	Ông bà xót xa. Mẹ bắt lực. Cha biện minh bằng công việc. Con cái thấy phiền phức nếu bị nhắc nhở.	Thất vọng, xa cách, bế tắc.	Đây là thời điểm vàng để kết nối nhưng lại bị lãng phí. Sự tồn tại của khu vườn thiên trở nên vô nghĩa khi không ai có tâm trí để thưởng thức nó cùng nhau.

Trước khi ngủ (21:30 - 23:00) Cô đơn	Mai ngủ muộn hoặc tự ngủ mà không có ai kể chuyện. An thức khuya lướt mạng. Cha mẹ trằn trọc hoặc chìm vào giấc ngủ muộn vì suy nghĩ công việc.	Ngày mai lại là một vòng lặp tương tự.	Trống rỗng, hối tiếc ngẫm.	Không có sự đúc kết, không có sự chữa lành trước khi kết thúc một ngày.
---	---	--	----------------------------	---

6. EMOTION MAP - BẢN ĐỒ CẢM XÚC

Để hiểu thấu đáo động cơ của từng cá nhân, chúng ta cần phân tích đa giác quan và tâm lý của họ.

Thành viên	Suy nghĩ (Think)	Cảm thấy (Feel)	Nhìn thấy (See)	Nghe thấy (Hear)	Nói ra (Say)	Hành động (Do)
Ông bà	Cung cấp giá trị kinh nghiệm.	Bị bỏ rơi, cô đơn.	Những bóng lưng vội vã của con cái.	Tiếng gõ bàn phím, tiếng game, tiếng phàn nàn.	"Con cháu như không nhìn thấy ông bà nữa"	Lùi lại phía sau, im lặng chăm cây.
Cha mẹ	Làm sao để cân bằng giữa kiếm tiền và giữ lửa gia đình.	Áp lực, kiệt sức, tội lỗi.	Bảng biểu, deadline, sự lạnh nhạt của con cái.	Sự đòi hỏi vật chất từ con nhỏ, sự im lặng của con lớn.	"Ba bận", "Cô không sao, cô vẫn ổn"	Trốn tránh vào công việc, dùng tiền bù đắp thời gian.
Con cái	Mình cần không gian riêng, không ai hiểu mình.	Lạc lõng, khao khát được công nhận và chú ý.	Khuôn mặt cau có của bố mẹ, sự chậm chạp của ông bà.	Những lời căn nhắc, cảm đoán.	"Sao mà hiểu được", "Bố mẹ chơi với con đi"	Khóa cửa, cấm mặt vào thiết bị số.

Kết luận từ Emotion Map: Các thành viên đang bị mắc kẹt trong một vòng lặp giao tiếp lỗi. Lời nói phát ra không phản ánh đúng khao khát bên trong. Tất cả đều khao khát tình yêu và sự

gắn kết, nhưng hành động biểu hiện ra ngoài lại là sự đẩy lùi đối phương. Cần một "ngôn ngữ trung gian" và một "môi trường trung gian" để họ học cách biểu đạt lại tình cảm của mình.

7. INSIGHT

Sau khi phân tích hành vi và tâm lý, Insight cốt lõi được rút ra như sau:

"Các thành viên trong gia đình không thiếu tình yêu thương, họ chỉ thiếu một lý do để gặp nhau mỗi ngày."

Phân tích Insight:

Con người là sinh vật của thói quen. Khi sự tiện nghi vật chất đẩy con người vào các không gian cá nhân hóa, việc chủ động bước ra khỏi khu vực an toàn để khởi xướng một cuộc trò chuyện trở thành một nỗ lực tâm lý nặng nề. Người cha không thể tự đứng gõ cửa phòng cậu con trai 16 tuổi và nói "Hãy nói chuyện đi", vì điều đó gương gao và phá vỡ ranh giới quyền riêng tư. Ông bà không thể ép con cháu ngồi nghe chuyện xưa vì sợ trở thành gánh nặng. Vì vậy, họ cần một "cái cớ" mang tính khách quan, hợp lý và không phán xét. Insight này chỉ ra rằng, thiết kế kiến trúc thuần túy là chưa đủ. Giải pháp không nằm ở việc làm cho khu vườn đẹp hơn, mà là phải biến khu vườn thành một sân khấu, nơi các nghi thức được dàn dựng khéo léo để tạo ra lý do chính đáng buộc các thành viên phải xuất hiện cùng nhau, từ đó khởi tạo lại những thói quen tương tác đã mất.

8. NGHI THỨC KẾT NỐI ĐA THỂ HỆ

1 NGHI THỨC HẸNG NGÀY: "HẠT GIỐNG HÔM NAY"

- **Thời gian thực hiện:** 20h00 mỗi tối, kéo dài khoảng 10-15 phút.
- **Mục tiêu:** Tạo ra sự giao tiếp tối thiểu và khơi gợi năng lượng tích cực sau một ngày mệt mỏi.
- **Cách thực hiện:** Tại khu vườn trung tâm, được thiết kế một "Cây Gia Đình" (có thể là một tác phẩm nghệ thuật bằng gỗ hoặc kim loại mộc mạc). Mỗi tối, từng thành viên sẽ cầm một thẻ gỗ nhỏ, viết lên đó hai điều: (1) Điều vui nhất hôm nay, và (2) Điều biết ơn hôm nay. Sau đó, tất cả cùng treo lên cành cây.
- **Ý nghĩa & Giá trị:** Đây là nghi thức "micro-habit" (thói quen nhỏ). Bằng cách tập trung vào sự biết ơn, tâm lý phàn nàn và căng thẳng sẽ bị triệt tiêu. Anh Nam có thể tham gia nhanh chóng mà không thấy tốn thời gian; An không bị áp lực phải nói nhiều nhưng vẫn chia sẻ được suy nghĩ; Mai cảm thấy được tham gia trò chơi hằng ngày.
- **Vì sao tại khu vườn?** Khu vườn buổi tối với ánh sáng đèn vàng dịu nhẹ, âm thanh của lá cây tạo ra không gian thiền định, giúp tâm trí lắng đọng để nhìn nhận lại một ngày.

2 NGHI THỨC HẸNG TUẦN: "BỮA TỐI KHÔNG MÀN HÌNH"

- **Thời gian thực hiện:** Bữa tối thứ Bảy hằng tuần.
- **Mục tiêu:** Cắt đứt hoàn toàn sự chi phối của thế giới ảo, tập trung hiện diện 100% trong thế giới thực.
- **Cách thực hiện:** Trước khi bước vào bàn ăn, mọi thành viên bắt buộc phải đặt điện thoại, iPad vào một "Giỏ Bình Yên" đặt ngay tại bệ đá ngoài vườn. Bữa ăn diễn ra ở không gian mở nhìn ra

vườn. Sau khi ăn, cả gia đình sẽ nán lại dùng trà, chơi một trò chơi boardgame đơn giản hoặc đơn thuần là trò chuyện.

- **Ý nghĩa & Giá trị:** Tạo ra một "thời gian thiêng" (sacred time). Bà Lan sẽ cảm thấy công sức nấu nướng được trân trọng khi mọi người thực sự tập trung vào món ăn. Anh Nam phải buông bỏ áp lực công việc để làm bạn với con cái.
- **Vì sao tại khu vườn?** Khu vườn đóng vai trò như ranh giới gạn lọc, bỏ lại sự ồn ào và công nghệ bên ngoài, đưa con người trở về trạng thái nguyên bản.

3 NGHI THỨC HẰNG THÁNG: "ĐÊM KỂ CHUYỆN GIA ĐÌNH"

- **Thời gian thực hiện:** Tối Chủ nhật đầu tiên của mỗi tháng.
- **Mục tiêu:** Tạo không gian lắng nghe sâu sắc, truyền tải ký ức thế hệ và xóa nhòa khoảng cách tuổi tác.
- **Cách thực hiện:** Cả nhà quây quần trên những chiếc đệm Zafu quanh khu vườn. Ông bà sẽ đóng vai trò mở đầu bằng những kỷ niệm tuổi trẻ hoặc bài học cuộc sống. Tiếp theo, cha mẹ chia sẻ về những thành tựu hoặc khó khăn trong tháng qua. Cuối cùng, con cháu nói về những điều mới mẻ chúng học được hoặc mục tiêu sắp tới.
- **Ý nghĩa & Giá trị:** Giải quyết triệt để Pain Point của ông Minh, giúp ông cảm thấy giá trị của mình được tôn trọng. Đối với An (16 tuổi), đây là cơ hội để nói lên quan điểm cá nhân một cách bình đẳng mà không bị soi xét hay phê phán.
- **Vì sao tại khu vườn?** Việc ngồi vòng tròn dưới không gian mở tạo ra cấu trúc giao tiếp bình đẳng (không có vị trí chủ tọa), phá vỡ hệ thống thứ bậc cứng nhắc, thúc đẩy sự cởi mở.

4 NGHI THỨC HẰNG NĂM: "LỄ HỘI KÝ ỨC GIA ĐÌNH"

- **Thời gian thực hiện:** Ngày đầu năm mới, hoặc ngày kỷ niệm dọn vào IKI Village.
- **Mục tiêu:** Đóng gói ký ức, tôn vinh truyền thống và thiết lập mục tiêu cho tương lai.
- **Cách thực hiện:** Gồm 3 phần chính.
 - A. Mở Hộp Ký Ức: Cả nhà cùng đọc lại những thẻ gỗ "Hạt giống hôm nay" đã treo trong suốt năm qua, xem lại hình ảnh và ôn lại chặng đường.
 - B. Trồng Cây Kỷ Niệm: Trồng một thân cây lớn, mang ý nghĩa dấu ấn của năm đó.
 - C. Chia sẻ Hành Trình: Mỗi người tóm tắt lại năm cũ: Ông bà nói về điều tự hào, Bố mẹ nói về điều biết ơn, Con cháu chia sẻ về sự trưởng thành.
- **Ý nghĩa & Giá trị:** Đây là nghi thức vĩ mô, biến không gian vật lý thành "bảo tàng ký ức sống" của gia đình. Những nghi thức này kiến tạo nên bản sắc độc bản của gia đình, không thể bị sao chép và không thể bị phai nhòa.